

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၀၈
ဒီဇင်ဘာလ
၃ ရက်

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးဟန်ရှိန်တို့၏ရှေ့တွင်

ဇော်ကိုကို

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇- အမှုမှအပြီးအပြတ်
လွတ်ခဲ့သော တရားခံထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့်
သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ အရ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်
သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ
မှန်ကန်မှုတမူရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူလရုံးက သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြည်သူ့
ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းရန် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ အရ ချမှတ်သောအမိန့်ဖြစ်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၆ (က) အရ ချမှတ်သောအမိန့်မဟုတ်

* ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၉(ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၄-၁၀-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

သက္ကတသို့ တရားခံပြေးမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၃ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်မျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ဇော်ကိုကိုမှ ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံ (ဂ) ဖြင့် ပေးအပ်ထားသည်။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ပေ။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟုလည်း မယူဆနိုင်ပေ။ တရားခံ ဇော်ကိုကိုအား တရားရုံးချုပ်က အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့ပြီးလည်း ဖြစ်သည်။

တရားခံအား ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိသဖြင့် အမှုမှအပြီး အပြတ်လွတ်သည့် အမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းအား ပစ္စည်းပေးအပ် သူ တရားခံသို့ ပြန်ပေးရန်သာဖြစ်ပေသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးဝင်းမြင့်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဒေါ်သင်းသင်းမြ
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးအောင်သန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အမရပူရမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၆၂/၂၀၀၆ တွင် တရားခံ ဇော်ကိုကိုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ

၃၆၆ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၁၁၄ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်ဒဏ်များကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေရန်နှင့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဇော်ကိုကိုကမကျေနပ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၀၇ ကိုလည်းကောင်း၊ ခင်စန္ဒာပြည့်က အမရပူရမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၇ ကိုလည်းကောင်း အသီးသီးတင်သွင်းခဲ့ရာ ပလပ်ခဲ့သည်။ ဇော်ကိုကိုက မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၉ (ခ)/၂၀၀၇ ကို တင်သွင်းရာ ဇော်ကိုကိုအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ပြီး ဇော်ကိုကို၏ သက်သေခံဆိုင်ကယ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ရုံးများကချမှတ်သောအမိန့်အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် စောလွန်းနေသေးကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဇော်ကိုကိုက သက်သေခံဆိုင်ကယ်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်အပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန်အတွက် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၂၅/၂၀၀၈ ကို လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာအား အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်-

“ တရားခံ ဇော်ကိုကိုအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းထံမှသိမ်းဆည်းထားသည့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတခြင်းရှိ မရှိ။ ”

အမှုမှာ ၁၄-၂-၂၀၀၆ ရက်နေ့ ၁၂:၀၀ နာရီခန့်က ခင်စန္ဒာပြည့်သည် ရတနာပုံတက္ကသိုလ်ကျောင်း စာသင်ခန်းမှ

ထွက်လာရာ လမ်းမပေါ် အရောက်တွင် မျိုးမျိုးနှင့် ဇော်ကိုကိုတို့သည် ဆိုင်ကယ်နှင့်ရောက်ရှိလာပြီး ကျရှင်ဆရာမနှင့် မိတ်ဆက်ပေးမည်ဟု ပြောဆိုကာ သိပ္ပံလမ်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ဇော်ကိုကိုသည် ခင်စန္ဒာပြည့်နှင့် မျိုးမျိုးကိုထားခဲ့ကာ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပြန်သွားကြောင်း၊ မျိုးမျိုးသည် ခင်စန္ဒာပြည်အား အခန်းထဲသို့ခေါ်ဆောင်ပြီး သားမယားအဖြစ်ပြုကျင့်ခဲ့သောကြောင့် အတင်းအဓမ္မ ခိုးယူပေါင်းသင်းသူ မျိုးမျိုးနှင့် ခိုးယူရန်အားပေးသူ ဇော်ကိုကိုတို့အား အရေးယူပေးပါရန် ခင်စန္ဒာပြည့်က အမရပူရရဲစခန်းတွင် တိုင်ကြား ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်အမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလို ဇော်ကိုကို သည် ပြစ်မှုထင်ရှားခြင်းမရှိသဖြင့် စွပ်စွဲထားသည့်အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွတ်ခံရသူဖြစ်ခြင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းဆိုင်ကယ်သည် ဇော်ကိုကို အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ပြီး ဇော်ကိုကိုထံမှပင် သိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်း၊ ယင်း ဆိုင်ကယ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောဆိုင်ကယ်ဟု မှတ်ယူ၍မရခြင်း၊ သက်သေခံဆိုင်ကယ်နှင့်ပတ်သက်၍ အဓိက တရားခံပြေး မျိုးမျိုးနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်စုံတစ်ဦးနှင့် သော်လည်းကောင်း ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှု၊ ပိုင်ဆိုင်မှုအငြင်းပွားစရာ မရှိခြင်းတို့ကြောင့် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ အယူခံတရားလို ဇော်ကိုကိုထံသို့ ပြန်ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ဘဏ္ဍာ အဖြစ်သိမ်းဆည်းထားသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဇော်ကိုကိုသို့ သက်သေခံဆိုင်ကယ် အား ပေးအပ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲသည်။

အမှတ် (၂) အယူခံတရားခံ၏ရှေ့နေက အမှုတွင် အဓိက တရားခံ မျိုးမျိုးသည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသဖြင့် ဤအမှုနှင့် ဆက်စပ်သောအမှုသည် မပြီးမပြတ်ဘဲရှိနေသေးကြောင်း၊ ယခုအမှု

တွင် အဓိကတရားခံ မျိုးမျိုးသည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသဖြင့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်နှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ရုံးကချမှတ်သည့်အမိန့် အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် စောလွန်းနေသေးကြောင်း တရားရုံး ချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က သုံးသပ်ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ နှင့် ပုဒ်မ ၅၂၀ တို့နှင့် ညီညွတ်သည့်အတွက် အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာလောက်သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ၍ ဤအယူခံမှုအား ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲ သည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ရှေ့နေချုပ်ရုံး မှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွင် အယူခံတရားလို ဇော်ကိုကိုအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း အချင်းဖြစ်နေ့က ခင်စန္ဒာပြည့်အား တရားခံပြေး မျိုးမျိုးမှ ဖြားယောင်းသွေးဆောင် လိမ်လည်ပြီး ခေါ်ယူရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့်ဆိုင်ကယ်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာတွင် အသုံးပြုသောပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ တရားခံပြေး မျိုးမျိုးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုမှာမပြီးပြတ်သေးသဖြင့် ဇော်ကိုကိုအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းထံမှသိမ်းဆည်းထားသည့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်းမပြုဘဲ သက်သေခံ ဆိုင်ကယ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမိန့်ချမှတ်ရန် စောလွန်းနေသေးကြောင်း၊ ချမှတ်သည့် တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၆ (က) အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ဖြစ်ပြီး ဥပဒေနှင့်မညီညွတ် ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် အယူခံမှုအား ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲ သည်။

အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ မျိုးမျိုးက ခင်စန္ဒာပြည့်အား အခန်းထဲသို့ခေါ်ဆောင်ပြီး သားမယားအဖြစ်ပြုကျင့်ကြောင်း၊ မျိုးမျိုး

က ခင်စန္ဒာပြည့်အား အတင်းအဓမ္မခိုးယူပေါင်းသင်းရာတွင် ဇော်ကိုကို
က ခိုးယူရန်အားပေးကြောင်း စွပ်စွဲသည့်အမှုတွင် တရားခံ မျိုးမျိုး
သည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေ၍ တရားခံပြေးမှုဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး တရားခံ
ဇော်ကိုကိုအား မူလရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၆၆ နှင့် ၃၇၆/
၁၁၄ တို့အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်။ သက်သေခံမော်တော်
ဆိုင်ကယ်အား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ်သိမ်းဆည်းခဲ့ပြီး ယင်းအမိန့်အား
မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည်ဟု တွေ့ရှိရ
သည်။

သို့သော် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၉၉ (ခ)/၂၀၀၇ တွင် “ဇော်ကိုကိုသည် မျိုးမျိုး
နှင့် ခင်စန္ဒာပြည့်တို့အား မျိုးမျိုးတို့အဆောင်သို့ပို့ပေးခဲ့ကြောင်း၊
မျိုးမျိုးက ခင်စန္ဒာပြည့်အား အဆောင်သို့ပြန်ပို့ရန် ဇော်ကိုကို၏
ဆိုင်ကယ်ကိုယူ၍ စီးသွားကြောင်း၊ မျိုးမျိုးက ဆိုင်ကယ်လာယူရန်
တာကိုကိုထံဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြား၍ တာကိုကိုနှင့် အောင်
သူရကျော်တို့သည် ဇော်ဂျီအင်းတည်းခိုခန်းသို့ သွားရောက်ဆိုင်ကယ်
ယူပြီး ထိုနေ့ည ၈:၀၀ နာရီတွင် ဇော်ကိုကိုထံသို့ ဆိုင်ကယ်ပြန်
ပေးကြောင်း၊ ဇော်ကိုကိုနှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုဘက်က တင်ပြ
သော သက်သေခံချက်များ ခိုင်မာမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီး မူလတရား
ရုံး နှင့် တိုင်းတရားရုံးတို့က ဇော်ကိုကိုအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို
ပယ်ဖျက်ပြီး အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် မျိုးမျိုးနှင့် ခင်စန္ဒာပြည့်
တို့ ဇော်ဂျီအင်းတည်းခိုခန်းသို့ သွားရောက်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့်
ဆိုင်ကယ်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်တိုင် ဇော်ကိုကိုသည် မျိုးမျိုး
မှ အကူအညီတောင်းသဖြင့် ၎င်း၏ဆိုင်ကယ်အား မျိုးမျိုးကို ငှားရမ်းရ
ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇော်ကိုကိုသည် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် မျိုးမျိုးတို့အား လိုက်ပို့

ခြင်းသည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန်အတွက် လိုက်ပါပို့ဆောင်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု မယူဆနိုင်ပေ။

မူလရုံးက သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းရန် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၇ အရ ချမှတ်သောအမိန့်ဖြစ်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၁၆ (က) အရ ချမှတ်သောအမိန့်မဟုတ်သကဲ့သို့ တရားခံ ပြေးမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၃ အရ ချမှတ်သည့် အမိန့်မျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ဇော်ကိုကိုမှ ရှာဖွေပုံစံသက်သေ ခံ (ဂ) ဖြင့် ပေးအပ်ထားသည်။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပိုင်ဆိုင် မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိသောပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု မပေါ် ပေါက်ပေ။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း သည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟုလည်း မယူဆနိုင်ပေ။ တရားခံ ဇော်ကိုကို အား တရားရုံးချုပ်က အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ခဲ့ပြီးလည်းဖြစ်သည်။

တရားခံအား ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိသဖြင့် အမှုမှအပြီးအပြတ် လွတ်သည့်အမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းအား ပစ္စည်းပေးအပ်သူ တရားခံသို့ ပြန်ပေးရန်သာဖြစ်ပေသည်။

“အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ခြင်းခံရသူထံမှ သက်သေခံပစ္စည်း ကို သိမ်းဆည်းခဲ့သဖြင့် ၎င်းသည် သက်သေခံပစ္စည်းကို လက်ဝယ် ရထိုက်သူဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ၎င်းလက်ဝယ်သို့ ပေးအပ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း” စောရွှေညွန့် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် (ဦးမြိုင်) အမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၃၂၅

ဤအခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က တရားခံ ဇော်ကိုကိုအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့် သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား အပ်ပေးသူ ဇော်ကိုကိုထံ ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံအားခွင့်ပြုသည်။ သက်သေခံဆိုင်ကယ်အား ဇော်ကိုကိုသို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။

၂၀၀၈
 ဇော်ကိုကို
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 ၂၂